

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **X. X.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Filipem Červenkou
sídlem Mánesova 1374/53, 120 00 Praha 2

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy**
sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2022, č.j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2022 č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 5 500 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen „žalovaná“) ze dne 30. 5. 2022 č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 15. 2. 2022 č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“).

II. Obsah žaloby

3. Žalobce namítal, že jeho zdravotní stav nebyl v námitkovém posudku komplexně posouzen na základě žalobcem předložené zdravotnické dokumentace a nebylo přihlédnuto ke všem jím tvrzeným obtížím, ačkoliv byl tento posudek stěžejním důkazem pro vydání napadeného rozhodnutí. Posudek absolutně ignoruje poškození X, které vyplývá z lékařských zpráv předložených žalobcem, z nichž je patrné, že X jsou funkčně postiženy stejnou měrou. V lékařské zprávě ze dne 5. 1. 2022 se uvádí, že „*pac po operaci X (operace 11/2019) i X (operace 11/2021ú, kde oboustranně X s omezením, X i krátkém přecházení dop výrazně šetrící režim.*“ Ve zprávě ze dne 2. 3. 2022 je pak uvedeno, že „*pacient je prakticky invalidní, není schopen vykonávat stálejší práci jak na nohou tak i vsedě i pomalé zátěži náplň X, bolestivost a omezení X, stav je komplikován i X i do X.*“ Z předložených lékařských zpráv je patrné, že dochází k naplňování X tekutinou, a to nejen při zátěži. Není pravdivé tvrzení obsažené v lékařském posudku, že od posledního posouzení v roce 2021 a 2020 nedošlo k podstatné změně zdravotního stavu, kdy z lékařských zpráv je patrné, že došlo ke zhoršení stavu zejména X.
4. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp zn. 6 Ads 27/2020-36, a zdůraznil, že je nutné, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace. Dále odkázal na ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „Vyhláška“), kdy zdůraznil, že v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav (dále jen „DNZS“) má takový vliv na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, lze tuto hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Posudek nezohlednil některé lékařské zprávy a komplexní zdravotní stav žalobce, nebylo tak možné řádně zhodnotit možnost navýšení horní hranice poklesu pracovní schopnosti. Žalobce již v námitkách požadoval, aby ke zvýšení horní hranice poklesu pracovní schopnosti došlo, nicméně správní orgán se v napadeném rozhodnutí s argumentací žalobce nevypořádal, čímž bylo porušeno ust. § 50 odst. 4 správního řádu.
5. K námitkovému posudku zaslal žalobce své vyjádření, ve kterém shrnul své připomínky. Správní orgán na to reagoval sdělením ze dne 30. 5. 2022, v němž uvedl, že „*k posudku o invaliditě nelze podávat námitky. Je nutno vyčkat vydání rozhodnutí a teprve poté lze podat žalobu k místně příslušnému soudu nebo podat novou žádost.*“ Žalobce se domníval, že toto

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

sdělení je v rozporu s ust. § 36 odst. 1 správního řádu, jakož i s ust. § 36 odst. 2 správního řádu. Jak je patrné z napadeného rozhodnutí, správní orgán se skutečnostmi, které žalobce ve svém vyjádření sdělil, vůbec nezabýval a vyjádření žalobce ignoroval, čímž porušil ust. § 50 odst. 4 správního řádu.

6. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení a žalované bylo uloženo uhradit žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve svém vyjádření poukázala na ust. § 26, § 38 a § 39 zákona č. 155/1995 Sb., uvedla, co se dle citovaných ustanovení rozumí pracovní schopností a zdravotním postižením, kdy v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí žalované je závislé na odborném lékařském posouzení. Shrnula závěry prvostupňového i námitkového posudku, a uvedla, že je přesvědčená, že po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace byl námitkovým posudkem plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobce. Při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz a posudek považuje žalovaná za objektivní. Subjektivní úvahy a vlastní vyhodnocení zdravotního stavu nejsou důvodem k uznání invalidity nebo ke změně jejího stupně či data jejího vzniku, neboť tato musí být objektivně zjištěna. Žalovaná odkázala na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí a s ohledem na námitky žalobce navrhla důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.
8. Žalovaná setrvala na svém rozhodnutí ze dne 30. 5. 2022 a navrhla, aby byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy.

IV. Obsah správního spisu

9. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 29. 9. 2021 žádost o invalidní důchod.
10. Dle posudku PSSZ-LPS pro Prahu 10 č.j. LPS/X_CSSZ ze dne X (tj. prvostupňový posudek) bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole X, odd. X, položce X přílohy k Vyhlášce, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti na 15-30%, byla vybrána horní hranice udaného rozmezí 30% pro chronicitu obtíží, míra poklesu pracovní schopnosti 30% neopravňuje k uznání invalidity. Posudkový lékař dospěl k závěru, že rozhodující příčinou DNZS je X, jedná se o stav po X, X a X, proběhly opakované X, podle posledních X vyšetření ze dne 10. 9. 2021 a 22. 9. 2021: X, X bolestivý při pohybu, X. X pevné, X +-, X, aplikace X, doporučena X, rozsah pohybu neuveden; operační řešení X nebylo dosud realizováno, stále je pouze ve stadiu úvah, které ovšem nic neřeší, logicky se přidávají i bolesti na X, kde je X prokazována X, dochází k přetěžování, je doporučena X. Z posudkového hlediska se stále jedná o středně těžké funkční postižení X.
11. V prvostupňovém rozhodnutí ze dne 15. 2. 2022 správní orgán I. stupně odkázal na právní úpravu dle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. a žádost žalobce o invalidní důchod zamítl. Vyšel z prvostupňového posudku, dle kterého žalobce není invalidní, neboť z důvodu DNZS jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30%.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

12. Žalobce podal dne 22. 3. 2022 proti prvostupňovému rozhodnutí námitky, neboť nesouhlasil se závěrem prvostupňového posudku, podle kterého pracovní schopnost poklesla pouze o 30%, a domníval se, že mělo být náležitě přihlédnuto i k předchozí výdělečné činnosti žalobce. Zdůraznil, že posudek byl vypracován ještě před operací X, kdy stav X se po operaci nezlepšil, ale naopak došlo k jeho nenávratnému zhoršení. Odkázal na ust. § 3 odst. 1 Vyhlášky a zdůraznil, že v případě, že DNZS má vliv na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, lze tuto hranici zvýšit až o 10 procentních bodů; žalobce od roku 2004 vykonával jako X, této profesi se věnoval i dříve v rámci pracovního poměru, celkově téměř 30 let, v důsledku DNZS je žalobce z této činnosti absolutně vyřazen a její další vykonávání nepřichází v úvahu, tyto informace vyplývají z podkladů, které měl správní orgán k dispozici. Žalobce předložil další lékařské zprávy, které nebyly při posuzování jeho zdravotního stavu zohledněny, přičemž z těchto lékařských zpráv vyplývá, že se zdravotní stav žalobce dále zhoršuje. Z lékařské zprávy ze dne 2. 3. 2022 vyplývá, že žalobce je po operaci X, X (operace 11/2019) a X (operace 11/2021) X, obě X jsou devastované, omezeně funkční, žalobce trpí bolestmi při X, žalobci byl lékařem doporučen výrazně šetřící režim, lékař uvedl, že žalobce je prakticky invalidní, není schopen vykonávat stálejší práci jak na X, po malé zátěži dojde k X, bolesti a omezení X. Stav žalobce je dále komplikován X a X, tato porucha zdraví má vliv rovněž na schopnost žalobce vykonávat výdělečnou činnost, žalobce odkázal na ust. § 3 odst. 2 Vyhlášky a uvedl, že by horní hranice měla být zvýšena i podle tohoto ustanovení. Uzavřel, že za současného zdravotního stavu nejen, že nemůže vykonávat svou dosavadní výdělečnou činnost, ale je značně znevýhodněn i při hledání jiné práce. K námitkám přiložil propouštěcí zprávu ze dne 25. 11. 2021 R. N. B., X centrum, lékařskou zprávu ze dne 29. 11. 2021, dne 6. 12. 2021, dne 22. 12. 2021, dne 5. 1. 2022 a dne 2. 3. 2022 z O.
13. V posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 16. 5. 2022 č.j. LPS/X_CSSZ (tj. námitkový posudek) dospěla posudková lékařka ve shodě s prvostupňovým posudkem k závěru, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X, odd. X, položce X přílohy k Vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 30%, procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle § 3 a 4 Vyhlášky se nemění, žalobce není invalidní, jde o funkční postižení po proběhlých X. Posuzující lékařka mezi diagnózami zmínila X, stav po X, lehce omezená X, extenze plná, X postavení, stav po X – X, bolestivý X, bez X, X, X, stav po X, v posudku je popsán obsah zdravotnické dokumentace, z níž posudková lékařka vycházela (zpráva praktického lékaře ze dne 5. 10. 2021, X vyšetření ze dne 10. 9. 2021 a 22. 9. 2021, zpráva z X a X z 18. 9. 2021, předchozí zdravotní dokumentace, profesní dotazník, zpráva z X centra ze dne 25. 11. 2021, zpráva z X ze dne 29. 11. 2021, 6. 12. 2021, 22. 12. 2021, 5. 1. 2022 a 2. 3. 2022), námitkám nebylo vyhověno, odůvodnila, proč nebylo postižení žalobce hodnoceno dle kapitoly X., odd. X., položky X, kde je procentní rozdíl 35-50%, uvedla, že dle této položky se hodnotí stavy, kdy je zjištěno X, tato kritéria žalobce nesplňuje; od posledního posouzení v roce 2021 a 2020 nedošlo k podstatné změně zdravotního stavu. Žalobce nebyl posouzení přítomen.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

14. Proti námitkovému posudku zaslal žalobce vyjádření ze dne 24. 5. 2022, v němž shodně jako v žalobě nesouhlasí se závěrem učiněným v tomto posudku o poklesu pracovní schopnosti o 30%, neboť mělo být náležitě přihlédnuto k předchozí výdělečné činnosti, jakož i k nově doloženým zdravotním zprávám. Odkázal na ust. § 3 odst. 1 Vyhlášky, zdůraznil, že v případě, že DNZS má takový vliv na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Žalobce byl v důsledku nepříznivého zdravotního stavu z této činnosti absolutně vyloučen, vzhledem k X je nucen pracovat na jiné, méně placené pozici a vykonávat v rámci X pouze méně náročné dílčí úkoly, nikoli X v plném rozsahu. Posudek absolutně ignoruje poškození X, které vyplývá z lékařských zpráv doložených žalobcem, z nichž vyplývá, že X jsou funkčně postiženy stejnou měrou, odkázal na lékařskou zprávu ze dne 5. 1. 2022 a 2. 3. 2022, z lékařských zpráv je patrné, že dochází k X, a to nejen při zátěži, došlo ke zhoršení zejména X. Pokud by tyto skutečnosti nebyly ignorovány, byl žalobce přesvědčen, že jeho námitkám mělo být vyhověno a žalobci měl být přiznán invalidní důchod.
15. Sdělení žalované ze dne 30. 5. 2022 na vyjádření k námitkovému posudku, které žalobce připojil k žalobě, není ve správním spise obsaženo.
16. V napadeném rozhodnutí ze dne 30. 5. 2022 žalovaná poukázala na ust. § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., dle kterých posuzuje zdravotní stav žalobce pro účely řízení o námitkách posudkový lékař. Vyšla z námitkového posudku o invaliditě ze dne 4. 5. 2022, shrnula jeho podklady, skutková zjištění učiněná v posudku včetně hodnocení dle přílohy k Vyhlášce, a dále jeho závěry, z posudku obsáhle citovala. Odkázala na příslušnou právní úpravu, vzhledem k tomu, že pokles pracovní schopnosti žalobce činil dle posudku 30%, dospěla k závěru, že nebyly splněny podmínky pro invaliditu dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., námitky žalobce neshledala důvodnými (bez bližšího odůvodnění) a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.r.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.r.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
18. K projednání dané věci nařídil soud ústní jednání, které se konalo dne 14. 4. 2023, a to vzhledem k tomu, že v řízení bylo prováděno dokazování. Žalobce i žalovaná při jednání setrvali na svých stanoviscích.
19. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
20. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a dále v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.

21. Podle § 3 Vyhlášky *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.* (odst. 1) *V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.* (odst. 2).
22. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal invalidním, správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod, případně jeho změně, je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz ust. § 8 odst. 7, 8, 9 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.
23. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
24. V projednávaném případě žalobce zejména zpochybňoval závěry posudkových lékařů ohledně posouzení jeho zdravotního stavu, kdy tento nebyl zhodnocen komplexně, protože žalobce nebyl uznán invalidním, žalovaná pak ze závěrů posudkových lékařů vycházela. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Praze, což navrhovala též žalovaná. Posudková komise soudu předložila posudek ze dne 15. 12. 2022, evidenční číslo X (dále jen „Posudek MPSV“), který soud provedl při jednání jako důkaz; soud sám není oprávněn zdravotní stav žalobce zkoumat.
25. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedy komise: MUDr. JUDr. J. Š., Ph. D., další lékař: MUDr. M. K., Ph. D. MBA, s odborností fyziatrie a rehabilitační lékařství, revmatologie. Z posudku vyplývá, že komise vycházela ze spisové dokumentace ČSSZ, ze soudního spisu, z doložených lékařských nálezů a zdravotnické dokumentace O. (která byla přiložena k žalobě), bylo též provedeno vyšetření žalobce při jednání komise, žalobce nebyl s posudkovým závěrem seznámen, zástupce žalobce nebyl při jednání komise přítomen, ani nebyl seznámen s posudkovým závěrem.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

V Posudku MPSV je popsána anamnéza žalobce včetně pracovní anamnézy, souhrn diagnóz, kde jsou uvedeny: X, výrazný X, stav po X vyšetření 21. 11. 2019, X postavení, stav po X 25. 11. 2021, bolestivý X, bez X, X dle dokumentace, syndrom X dle zprávy z X ze dne 20. 4. 2021 X z 3/20, poté zlepšeno vlevo do normy, vpravo X, stav po X, nehoda autobusu s X, stav po autonehodě 11/2019 s následnými X obtížemi, stav po operaci X 1987, X terapie, stav po X 1982; dále jsou citovány posudkově významné odborné nálezy a další doložené lékařské zprávy včetně zprávy MUDr. S. z 2. 3. 2022, uvedeny jsou i závěry vyšetření při jednání komise dne 15. 12. 2022. V posudkové rozvaze komise shrnula posuzování míry poklesu pracovní schopnosti žalobce v minulosti. Konstatovala, že rozhodující příčinou DNZS bylo postižení X, a shledala míru poklesu pracovní schopnosti o 35% při zařazení do kapitoly X., odd. X., položky X přílohy k Vyhlášce, přičemž byla konstatována horní hranice rozpětí základní položky 30% a ve smyslu ust. § 3 odst. 2 Vyhlášky se procentní míra pracovní schopnosti zvýšila o 5%. Komise konstatovala, že u žalobce byla zjištěna invalidita I. stupně, přičemž maximalisticky zohlednila nález zjištěný při jednání komise, a to i při skutečnosti, že poslední návštěva X proběhla dne 2. 3. 2022, zdůraznila, že posouzení bylo maximalistické i při X nálezu v X referovaném ve zdravotnické dokumentaci (např. dne 2. 3. 2022 X., X.), komise ještě zohlednila X a ke konstatování horní hranice rozpětí dané položky komise zcela maximalisticky zohlednila další postižení posuzovaného s X, byť bez X deficitu (s možným podílem syndromu X na obtížích), dále zohlednila pracovní anamnézu, pro niž byla horní hranice zvýšena o 5%, kdy zohlednila ukončení fyzické práce v rámci X (posuzovaný se od roku 2019 věnoval výhradně řízení kolektivu na úrovni plného úvazku a nikoli jen pětinového úvazku), tedy změnu pracovní pozice vzhledem k předchozímu typu výdělečné činnosti (fyzická práce ve X), vzhledem k okolnostem stanovila platnost posudku do 31. 12. 2024. Samotné datum vzniku invalidity bylo konstatováno ke dni 2. 3. 2022, kdy byl posuzovaný podrobně vyšetřen X (datum bylo stanoveno zcela maximalisticky vzhledem k relativně krátkému odstupu od operace X provedené dne 25. 11. 2021, vedle operace X provedené dne 21. 11. 2019), nicméně uvedla, že již bylo možno z hlediska určité spolehlivosti posudkového prognózování v rámci časového hlediska kritéria DNZS konstatovat, byť zcela hraničně, i co do konstatované míry poklesu pracovní schopnosti. Posuzovaný byl schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti v podstatně menším rozsahu a intenzitě podle ust. § 5 Vyhlášky, pro posuzovaného byly nevhodné práce ve vynucených polohách, těžší fyzické práce. Ke způsobu stanovení míry poklesu pracovní schopnosti posudkovým lékařem námitkového oddělení ČSSZ komise zdůraznila, že oproti lékaři PSSZ a lékařce námitkového oddělení ČSSZ měla k dispozici informace, které tito lékaři k dispozici neměli.

26. Žalobce k Posudku MPSV uvedl, že s jeho závěrem o poklesu pracovní schopnosti z důvodu DNZS nejméně o 35% souhlasí, nicméně domníval se, že byl invalidní již před datem 2. 3. 2022, což ve správním spise doložil lékařskými zprávami. Vzhledem k tomu, že byla posudkem PK MPSV konstatována invalidita, měl by soud napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení. Žalovaná se k posudku nevyjádřila.
27. Soud k tomu doplňuje, že neprováděl dokazování lékařskými zprávami, které žalobce přiložil k žalobě, neboť všechny tyto zprávy měla posudková komise při vypracování

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Posudku MPSV k dispozici, tyto zprávy hodnotila a v Posudku zohlednila, přičemž soud sám ani nemůže zdravotní stav žalobce hodnotit.

28. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
29. Soud shledal, že Posudek MPSV splňuje shora uvedené judikatorní požadavky na řádné odůvodnění závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v rozsahu prvního stupně invalidity, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 35%. Komise rozhodovala v řádném složení, vycházela ze zdravotní dokumentace žalobce, kterou k posouzení věci shledala za dostatečnou a provedla vyšetření žalobce při jednání komise.
30. Posudková komise v Posudku MPSV potvrdila závěry prvostupňového i námitkového posudku v tom smyslu, že postižení žalobce hodnotila shodně s oběma posudky dle kapitoly X., odd. X., položky X přílohy k Vyhlášce, a shledala též stejnou základní míru poklesu pracovní schopnosti 30%. Na rozdíl od předchozích posudků však komise shledala důvody k aplikaci ust. § 3 odst. 2 Vyhlášky a k navýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti o 5%, a to zejména s ohledem na pracovní anamnézu žalobce. Soud má za to, že komise svůj závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnila, v posudku velmi podrobně popsala zjištěný zdravotní stav žalobce, kde je oproti předchozím posudkům zohledněn též vývoj zdravotního postižení žalobce. V Posudku jsou též zohledněny další zdravotní potíže žalobce (zejména X), na které žalobce upozorňoval též v námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí a které nebyly v rámci posuzování zdravotního stavu v průběhu správního řízení vzaty v potaz, byť posudková lékařka během námitkového řízení měla k dispozici zprávu X ze dne 2. 3. 2022. Dopad zdravotního postižení žalobce na výkon předchozí výdělečné činnosti nebyl v předchozích posudcích zohledněn vůbec, i když na své zdravotní omezení žalobce upozorňoval v průběhu správního řízení, nedošlo tudíž ani k úvaze o možnosti navýšení míry poklesu pracovní schopnosti dle ust. § 3 odst. 2 Vyhlášky. Komise pak zohlednila ukončení činnosti žalobce jako X (fyzická práce ve X) a přechod na pracovní pozici bez fyzické práce na plný úvazek (řídící činnost) a shledala, že žalobce byl schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti v podstatně menším rozsahu a intenzitě, pro žalobce byly nevhodné práce ve vynucených polohách, těžší fyzické práce. Navýšení míry poklesu pracovní schopnosti o 5% ve smyslu ust. § 3 odst. 2 Vyhlášky a odchýlení se od předchozího posouzení posudkovými lékaři je tedy dostatečně odůvodněno.
31. Jak shora uvedeno, soudu nepřísluší hodnotit lékařské posudky ani Posudek MPSV z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

hodnotit ani podklady, ze kterých posudky vycházejí. Soud může posudky hodnotit pouze z hlediska jejich celistvosti a přesvědčivosti, přičemž Posudek MPSV v tomto směru považuje za komplexní a dostatečný, je v něm srozumitelně zdůvodněno, proč se komise od předchozích posudků odchýlila, v rámci přípustného rozsahu soudního přezkumu soud k tomuto posudku nezaujal žádné výhrady.

32. Pro úplnost soud provedl k důkazu též sdělení žalované ze dne 30. 5. 2022, které nebylo součástí správního spisu, a ve kterém žalovaná sdělila žalobci, že k posudku v námitkovém řízení nelze podávat námitky, je nutno vyčkat vydání rozhodnutí a teprve poté lze podat žalobu k místě příslušnému soudu nebo novou žádost. Soud má za to, že takové vyjádření žalované je v rozporu s § 36 odst. 1 a 2 správního řádu, z něhož nevyplývá, že by žalobce byl omezen v možnosti vyjádřit k posudku své stanovisko ještě před tím, než ve věci bude vydáno správním orgánem rozhodnutí. Není totiž ani vyloučeno, aby správní orgán v případě důvodnosti případných námitek nechal ještě před vydáním rozhodnutí ve věci samé zpracovat doplnění posudku. V daném případě je nicméně důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí výsledek přezkoumání zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí MPSV, která se v Posudku vypořádala též s námitkami žalobce proti námitkovému posudku.
33. Soud shrnuje, že na základě výše uvedeného považuje za dostatečně odůvodněný závěr, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni invalidity, napadené rozhodnutí je tak třeba považovat za nezákonné, neboť žalobce splňoval podmínky pro přiznání invalidního důchodu v prvním stupni.
34. Ze všech uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí zrušil pro jeho nezákonnost dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
35. V dalším řízení, v němž bude žalovaná vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), žalovaná bude vycházet z Posudku MPSV, který nechal soud v tomto řízení vypracovat, a tedy z toho, že byly splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu v prvním stupni, žalovaná tomu přizpůsobí svůj další procesní postup.
36. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za tři úkony právní služby po 1 000 Kč a dva úkony v hodnotě půl úkonu 500 Kč, tedy celkem 4 000 Kč (§ 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a odst. 2 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení, návrh ve věci samé, vyjádření žalobce k Posudku MPSV v hodnotě půl úkonu, nahlížení do spisu v hodnotě půl úkonu, účast při ústním jednání) a náhradu hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 1 500 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 5 500 Kč.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 14. dubna 2023

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.